

Havkajakture i Harre Vig og Sallingsund

Lørdag den 4. september 2010 var en flot og stille morgen, og elleve turdeltagere mødte op i Pagaj kl. 08.00. Vi læssede kajaker på klubbens blå trailer, og fik alt grej i bilerne, og snart var tre køretøjer på vej mod Harre Vig. Det var sådan en dag, hvor kornavlerne skulle have travlt, mens vi andre blot skulle ud for at nyde vores hobby og samværet om den.

Mellem Holstebro og Mejrup Hindkær så vi en høstet kornmark, hvor der gik et utal af får. Om de skulle finde korn, som var "raslet" af, eller om det var efterafgrøde, de græssede ved jeg ikke. Fårene mindede om kampesten, der af en kæmpehånd var spredt over marken. Snakken gik lystigt under køreturen, og inden vi så os om kørte vi ind i Hjerk. Vi undrede os lidt over, at så lille en by havde eget byvåben. Det lignede et stativ med røgede sild eller en harve. Motivet er en harve, for der er tale om herredsvåbnet for det gamle Harre herred, som strakte sig fra Fur til Harre og Hjerk sogne.

I Hjerk drejede vi til højre, og straks kunne vi se ud over dagens solbeskinnede rovand, som lå indbydende neden for bakken. Kirsten og Gert var ankommet, og vi myldrede ud af bilerne, hilste på og klargjorde vores kajaker. Lidt senere stødte Solveig til flokken, og vi bænkedes os til en gang afgangskaffe. Blandt turdeltagerne var omskolede turkajakroere og nye havkajakroere, så derfor tog vi lige en hastig præsentationsrunde, hvor vi benyttede chancen til at give Karl-Georg en applaus for hans gennemførelse af Fyn rundt.

Allerede før starten ændrede vi planen, for Jette havde medbragt kage til hjemkomsten eller til en eftermiddagspause. Det blev til det sidste, og vi valgte så at holde frokostpause ved Pinen i stedet for ved Plagen.

Vi kom godt af sted, selv om vi skulle langt ud, før der var vand nok til at ro rigtigt. Kursen blev lagt over mod Harre Vig golfklubs baner, og jeg syntes, at det var et godt sted at tage et par billeder. Min pagaj var surret, så jeg kunne koncentrere mig om fotoseancen, men pludselig hørte jeg Solveig spørge om ikke jeg havde tabt min pagaj. Ganske kækt bekræftede jeg dette – hun kunne jo ikke vide, at den var surret. – Men den der ler sidst osv. – knuden var gået op, men heldigvis var Solveig kvik, og hun hentede pagajen til mig. Dejligt.

Vi fulgte kysten forbi Harre Nor og Sesterodde ud i Lysen Bredning. Derfra kunne vi mod syd se den gamle skorsten på det tidligere Nymølle teglværk, og mellem den og Sillerslev Øre kunne vi se konturerne af land, men om det var Jegindø eller Thyholm kunne vi ikke afgøre. Inden vi var færdige med den drøftelse, rundede vi Langerodde og kom ud i Sallingsund, hvor broen synes at stå lige foran os, selv om der var næsten 6 km derop. Når vi så den anden vej, kunne vi se konturerne af Toftum Bjerge svæve på horisonten.

Lige efter rundingen af Langerodde så Sallingsund ud som en lukket fjord med Nykøbing Mors i bunden til venstre og med Glyngøre på højre bred. Navnlig lyste Glyngøre kirke op, og vi var nogle, der talte om, at det så hyggeligt ud deroppe.

Et stykke syd for Pinen kro kom en enlig kajakroer mod os, og vedkommende hilste ved at holde sin pagaj vandret over hovedet derpå løfte og sænke den. De af vore deltagere, som roede længst ude fik kontakt med "den fremmede". Det viste sig at være Henrik Voldmester, der i sin "flyvende hvalros" var på tredjedagen af en alenetur Mors Rundt. Han ville overnatte i Harre Vig, så vi regnede så småt med, at han ventede med kaffe og kage, når vi kom tilbage.

Vi gik i land ved Pinen Kro, hvor Kirsten vidste, at der var et godt sted til frokostpause. Dog var der tre vilde roere, som absolut ville op for at røre ved broen før frokost, men snart var vi samlet i en stor rundkreds på den solbeskinnede græsplæne, og så stod den ellers på mad, drikke, kagelækkerier men allermest på godt og humørfuld samvær med meget drilleri og gode grin.

Før vi gik på vandet havde vi aftalt, at vi ændrede den planlagte rute. Vi ville tage en havnerundfart i Glyngøre, og derfra ro over sundet til Plagen, og så følge kysten ca. halvvejen ned mod Ørding, og derfra krydse tilbage over sundet til Lysen Bredning.

Da vi rundede på spidsen af tangen ved Glyngøre, fik vi frit udsyn mod nordøst. Klinterne på Fur var tydelige, men det var ikke muligt at se, hvor Fursund delte den østlige kyst i Salling og Fur.

Inde i havnen var der mange "bolværksmatroser", som var ude for at nyde det gode vejr, og da 14 havkajaker myldrede ind i havnen, fik de noget mere at kigge på – og det gjorde de. Fra kajakerne kunne vi også se ishuse, som havde åbent, men flere gav udtryk for, at de var stopmætte, og derfor nøjedes vi med at kigge på sejlbåde og folk, og snart forlod vi havnen.

Vi satte kursen mod en lyngklædt skråning i Legind Bjerge. Gert og jeg roede på det tidspunkt bagest, og vi fik øje på, hvad vi i første omgang troede var en løsrevet fender, men det viste sig at være en sæl. Den dykkede, da jeg nærmede mig, og den ville åbenbart ikke fotograferes, for vi så den ikke mere. Men flere af turdeltagerne havde i dagens løb set sæler andre steder.

Da vi igen kom under land fulgte vi kysten ned under broen og ned forbi det gamle færgeleje ved Plagen. Det var også lidt af en plage, at komme forbi på det sted, for der var rester af en gammel læmole. Midt på denne strækning så det ud til, at der var vand nok til passage. Det var der kun lige netop, og der var også en del sten. Vi kom alle over bortset fra Gert, som, mens vi masede med passagen, tog turen uden om.

Snakken gik lystigt, Lis påstod, at hun havde samlet den tomme vinflaske, som lån på hendes kajak, op af vandet. Der var naturligvis straks nogen, som betvivlede dette, og de kunne da også næsten huske, at de havde set hende stuve den fyldte flaske om morgenen. Men den snak blev hurtigt glemt, for af en eller anden grund begyndte Gert og Charlotte at ro "blindroning". Det er en disciplin, som ikke hørte med, da jeg tog EPP2, og det er da også en spøg, der blot afspejler det gode og meget rolige vejr vi havde, og så den indbyrdes lystighed.

Da Gert og Charlotte igen åbnede øjnene, var de langt fra hinanden og vi rundede Gammelør Odde. Højris Plantage lagde vi bag os, og vi havde nu frit udsyn til det gamle slot Højris. Flere af os havde talt om, at Jettes kage burde nydes i solen, så vi udpegede strandengene syd for skovfogedboligen ved Højris, som stedet for en eftermiddagspause. Det var lidt af et mas at komme derned, for der var meget lavvandet på den strækning, og da vi nærmede os, stod der pludselig både måger og skarver på bunden - 50 meter fra land. Men vi kom ind, og fandt en god plads med læ for en smule vind, som kom fra nordøst.

Jettes kage smagte dejligt, for nu havde vi igen brændt lidt krudt af. I denne pause viste det sig, hvor righoldig en havkajkroers dagsration kan være, det var jo lige før, at vi tilsammen medbragte lageret fra en mindre slikbutik. Med de medbragte kort forsøgte vi at lave en primitiv pejling af, hvor vi skulle sigte, når vi igen krydse sundet. Vi havde Vile kirke som pejlemærke, og fik så udpeget en klat skov ovre syd for Lysen Bredning, som det punkt vi skulle sigte efter.

Vi lagde så igen fra land for at tage sidste etape "hjem" til Harre Vig, og da vi var kommet et stykke ud i Salling-sund, viste det sig, at der var bølger som lejlighedsvis kunne give os et lille surf. Vi kunne snart se de gule bøjer ved muslingetovene, som der var rigtig mange af her inde i den sydlige del af Lysen Bredning. Kirsten fortalte, at muslingerne herinde holdes for at de ved filtreringen af vandet fjerner kvælstof og fosfor, så der er altså tale om naturlige vandrensingsanlæg.

Kirsten belærte mig også om en anden og meget vigtig ting. – Jeg havde for mig selv navngivet en gruppe træer som værende beplantningen på Hjerk Bjerg, og derfor ville jeg holde kursen lidt mere sydlig. Men Kirsten udpegede en retning ca. 30 grader nordligere, som værende rette vej.. – Og hun havde jo ret. Tak for det..

De første roere, som passerede ved Hjerk Bjerg, begyndte pludselig at ro ud mod midten af løbet, for det viste sig, at en sandtange på det sted strækker sig et godt stykke ud fra kysten. Da vi havde passeret denne begyndte Lis og Charlotte at træne kantning, så selv en slange vil brække ryggen i deres kølvand. Vi jokede lidt med, at de godt kunne skrive et par ekstra kilometre i logbogen.

Ved landgangen spejdede vi efter Henrik Voldmester, men til vores skuffelse var han der ikke. Efterfølgende viste det sig, at hans overnatning fandt sted ude ved Hjerk Bjerg.

Vi fik ret hurtigt rigget af og, læsset kajakker, men så kastede vi os igen ud i kage og slik. Charlottes chokolade havde mistet sin oprindelige form. Hun havde haft den i en lomme under redningsvesten, så den var blød og buet, men smagen var helt ok. Katja var mere sporty. Hun tog en dukkert, da hun endelig kom langt nok fra land.

Vi tog så afsked med Kirsten, Gert og Solveig, og vi vendte næsen hjemad. Efter at have ordnet kajakker, stod flere af os og småsnakkede ved klubben. Det var som om, at vi ikke ville have, at den gode dag skulle slutte nu.

Turen blev 29 km. Deltagerne var Marianne, Kirsten, Gert, Solveig, Dan, Charlotte, Lene, Katja, Lis, Jette, Karl-Georg, Thomas, Torben og undertegnede. Billeder fra turen kan ses på Pagajs hjemmeside under "fotos".

Tak for en god dag – Mange hilsner fra

Ole